

1. Nelehký soud čeká tuto ženu
korunu má včele naraženu
na knížecím stolci těžko mládne
občas touží, aby vzal jí ďas.
2. Jak rozsoudit ješitné dva muže
špatně a tak Libuše slyš nuže
hanba mužům kterým žena vládne
moudrost otce Kroka zavál čas.
3. Na hradišti za bezesných nocí
otázky jak správně užít moci
do lůžka se každodenně vkrádaj
a pak přijde jednou živý sen.

R: Z podzimních snů tě znám
korunu svou já dám
a proti proudu na mou rodnou hroudu
ty jako můj muž, přijedeš lásko
přeslice sílou svou
bogové mí tě zvou
buď moje kníže, já dobře vím, že
spolu to zvládnem, máme náskok

4. Hlavu skláníc ku koňově šíji
Svantovíta sochu v bázni míjí
na cestu jí hvězdy šťastné svítí
Morany srp v noci bude spát.

5. Za svítání na posvátném háji
objevují se bytosti z bájí
Libuše proplouvá kouzel sítí
co se má stát to se musí zdát.

6. Ke své pouti k muži upře mysl
přesvědčená zcela, že Přemysl
doplní to, co ona jen hledá
muž a žena - to se zlomit nedá.

R1: Než ty jsem spíše stár
já osíval víc už jar
a po žních brázdy ve Stadicích brázdil
a čekal, zda přijdeš na podzim, lásko
přeslice sílou svou
bogové mí tě zvou
buď moje kníže, já dobře vím, že
spolu to zvládnem, máme náskok

R: Z podzimních snů tě znám...

R2: Než ty jsem spíše stár
já osíval víc už jar
a po žních brázdy ve Stadicích brázdil
a čekal, zda přijdeš na podzim, lásko

přeslice silou svou
bogové mí tě zvou
sem tvoje kníže, já dobře vím, že
spolu to zvládnem, máme náskok